

Előfizetési árak:	
Egész évre	12 ft.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy hóra	1 "
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:
Plettz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276 sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszó-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ES TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.

Zápolya-utca 1-ső szám

hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Torontál és az egyházpolitika.

Nagybecskerek, január 30.

Előre is volt látható, hogy a buda-
pesti nagygyűlésnek nem lehet az az
eredménye, a mit főpapjaink és az ultra-
montán arisztokratáink vártak, mert a
koronát a korteskedésbe belevonni, a tör-
vényhozást megfélemlíteni, a közvéleményt
sarkából kiforgatni nem sikerült és ha az
ultramontánizmus e három büncselekményt
elkövetve, nem iszonyodott a belbéke
megzavarása és a kulturharcz felidézésé-
től, készen kell lennie, hogy a felelőség
egész sulya reá nehezedjék és el kell vi-
selnie az ítéletet, mely felette ki fog mon-
datni.

Tudja a főpapság úgy mint az ultra-
montán arisztokrácia is, hogy Magyar-
országon sem a redutépületben, sem a
kaszinóban nem hoznak törvényeket. Tud-
ják ők, hogy ő felsége a legalkotmányo-
sabbban uralkodó hőnszeretett királyunk,
ha tanácsosainak javaslatát elfogadja, sem
a biboros talárok, sem a gyémántos boglá-
rok által nem hagyja magát az alkotmány
utjáról, melyre esküdt, eltántoritani,
és mégis annyira vakmerők voltak,
hogy élve a gyülekezési joggal, me-
részt cselekményükkel megsértették a ko-
ronát, olyant tételezve fel róla, a mit a
legegyügyűbb polgára e hazának feltéte-
lezni nem tud s nem mer.

Midőn a nagygyűlés üszköt dobott a
felekzetek közé, midőn plébánosait meg-
bizta, hogy a szószekekre vigyék a politikát
és szentségtelenítsék az isten házá, a hol
az ur igéje, a vallás szentsége, az erkölcs
és a felebaráti szeretet hirdetendő: nem-
csak megindította a kulturharczot, hanem
alkalmat szolgáltatott, hogy némely haza-
és nemzetellenes plébános polgári hábo-
rura is adjon alkalmat és oly térre vigye
a dolgot, hol a gyilkosság, fosztogatás és
mindmegannyi borzalmas következménye

a forradalomnak felütheti a fejét és a hol
aztán az a plébános nem fogja utját áll-
hatni az elvadult és fékevesztett emberi
szenvedélyek kitérésének.

Példa reá a perlaszi és glogoni eset.

1848 ik évben a volt határőrvidéken
tört ki a forradalom, a midőn a lelketlen
izgatók arról predikáltak, hogy a ma-
gyarok agyonverik a szerbeket,
lovat kötnek templomukba, ki-
irtják a föld színéről az egész
nem magyar népet. Ez izgatásnak
fegyverfogás és később véres polgár-há-
boru lett a következménye. Hiszen nin-
csen könnyebb dolog, mint a tudatlan
tömeget felázítani, fanatizálni; oda nem
kell több mint a felség nevé említeni és
azt mondani: hogy ő felsége is úgy érez,
de hát rossz tanácsokkal körülveve nem
tud magán segíteni, kell tehát, hogy meg-
nyilatkozzék a nép és hogy ily uton tá-
maszt nyerjen az uralkodó.

Perlaszon a plébános nem elégedett
meg azzal, hogy a szószekekről predikált
a kormány javaslata ellen, sem avval, hogy
a sekrestyében nyitva tartotta az aláírási
ívet, hanem elment házalni és midőn a
község bírja kidoboltta, hogy nem sza-
bad a kormány ellen holmi okmányokat
aláírni, feljelentette a bírót a járásbíró-
ságnál hivatalos hatalommal visszaélés bü-
ntette miatt.

Perlaszon több a szerb mint a katho-
likus, azok tehát figyelő és gyanakvó
állásba helyezkedtek és nem érte a dol-
got, csak annyit hallottak: hogy a katho-
likusok a kormány ellen fellépnek és már
is félnek a forradalomtól, mert köztük
vannak még élők, a kik az 1848 ik évben
tanui voltak a szerencsétlen testvérhábo-
runak és jól tudják, hogy hasonló izgatás-
és fanatizálással kezdődött a viszály, mely-
nek borzasztó következményei évtizedeken
át sujtották az ártatlan félrevezetett népet.
A szegény glogoniak legalább meg-

látják, mint halljuk, Budapestet és talán
ő felségét is, ők szájalomra méltók, de
plébánosuknak a tette megrovást érdemel,
mert eltekintve attól, hogy a kormány
ellen izgat, miután a pór nép így fogja fel
a dolgot, lazítja az emberekben a fenn-
álló hatóság iránti bizalmat, alássa annak
tekintélyét, meg akarja győzni hiveit, hogy
a törvényhozás a katolikus vallás meg-
semmisítésére irányozza működését és nem
mondja azt, hogy ő a stólját félti, melyet
a törvény meg fog neki hagyni és egy-
öntött eljárást teremt a házassági ügyben
az egész országra nézve.

Talán még sem ártana az efféle plé-
bánosi, nem egészen ártalmatlan hecseznek
utját állani és az előjáróság utján felvi-
lágosítani a népet, hogy ne bomoljanak,
ne nyugtalankodjanak, ne petícionáljanak,
van nekünk, tehát minden vidéknek és
falunak képviselője, hadd végezze ő a
törvényhozás termében a dolgát, mi pedig
lássunk a mi mindennapi munkánkhoz,
mert nem nekünk való a magasabb politika.

—y.

Városi közgyűlés.

(Első nap.)

Nagybecskerek, január 29.

Egyik-másik képviselő tegnap csak azért
nem jött el a közgyűlésbe, mert a „Torontál”
mindig azt írja, hogy a városatyák csak válas-
tásokra járnak. Mindazonáltal ezuttal is konsta-
tálnunk kell, hogy a gyűlésterem zsúfolásig meg-
telt, mert hiszen a városi főszámvévőt kellett
megválasztani. A kik heves és érdekes küzde-
lemre számítottak, azok csalódva vonultak haza,
mert ez a fontos, sőt a jelen bonyodalmas hely-
zet mellett egyik legfontosabb állás egyhangu
választással lett betöltve. Hoffmann Jenőnek
hiják azt a szerencsés halandót, ki polgártársaink
bizalmát ismeretlenül kinyerte s az ő nevét oly
lelkedéssel kiáltották, hogy akárhány honatya
megirigyelhetné élete legszebb és legdrágább

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A fájdalom hajója.

— Szicíliai regé. —

Írta: G. A. Cesareo.

És némán, ünnepélyesen haladt a bűvös,
teli holdvilágnál vérvörös vitorláival a fájdalom
fekete hajója . . .

Vizet merni korsójába, az erdei forráshoz
szép tavasznap délutánján dalva ment Marina.
Egyszer csak a lombos fák közt leányzó tünt
elébe, kérve őt, hogy adna neki korsójából inni.
Készen nyújtá neki gyorsan Marina az edényt,
és a leány viszonzásul így szólt:

— Szeressen meg, kivel első találkoztál
utban.

S hogy Marina nótaszóval, dallal ment
tovább az utján, napsugáros mezőségen, varasbeka
gödöréből, vén banyának undok arca tünt elébe
mostan: vizet kérve inni. És Marina megrettenve,
futva szaladt tőle, bosszúból a vén banya még
utána kiáltá:

— Szeress abba, kivel első találkoztál
utban.

Sipszó, lárma, s lódobogás: zendül a völgy-
száda; s im egyszerre, hogy Marina kék szeméit
riadva feltárja, a király jó szembe véle, s vadász-
ebek sokasága arany csatlószíjon. Hajnalszínű szép
pejlóva alatta ficzánkol, mellette, az oldalánál,
barna paripáját ostorával csapja az udvari bo-
lond. Fekete hajárnya borul a király sápadt, szo-
moru arcába, a ki oly szép, hogy a vén fák látni
ötet bámulatnak morajával hajlanak szint' hozzá;
a bolondja szikár, vidám, vörös arczu, beteg
testű; gonosz tekintetében különös láng ragyog.
— A király, hogy Marinára esett szemé pillan-
tása, csodálatnak ösztönével kapta vissza lovát;

de a leány rá sem nézett, csak bolondját látta:
gonosz volt bár, imádandó mégis. Szíve vágyott
leigázni, szelidíteni, meghódítani őt. Tudta bár,
hogy szenvedni fog, de mit bánja ő azt, csak ha
egyszer szeretettel, megadással, jóval megszelidí-
hetné majd? És mikor a király bolondjával vadat
űzve erdő mélyén eltűnt, sóhaja szállt a bolond
után, míg a király akkor is csak mind hasz-
talan nézte.

És némán, ünnepélyesen haladt a bűvös,
teli holdvilágnál vérvörös vitorláival a fájdalom
fekete hajója . . .

Alighogy hatalmába kerítette Marinát a
bolond, a kinek Purutombo volt a neve, minden
lehető módon kinezni kezdte, aljas munkára
kényszeríté, gunyolta, verte reggeltől napestig.
És a szegény, szerencsétlen teremtés egy hangot
nem szólt, csak némán, megadással nézett reá;
talán még boldog is volt, hogy úgy kinezze az,
a kit szeret és nem cserélt volna még egy her-
czegasszonnyal sem. Sirni nem mert, zokszót
nem szólt, félt, megunná, s ott hagyná az ember.
Ámde ez meg épen kizozta sodrából Purutombót,
a ki ezt érzéketlenségnek hitte, s éjjel-nappal
csak azon törte a fejét, micsoda új dolgot talál-
hatna ki, a mivel áldozatának fájdalom okoz-
zon. Végre aztán egyszer este, hogy Marina
kimerülten, megtörve a sok munkától pillanatra
ledőlt vaczkára nyugodni, Purutombo, hogy
megszabaduljon tőle, kiment az erdőbe, össze-
szedte mind a tüskét, s megkötve a lány kezeit,
egyiket a másik után beleverte szép, fehér tes-
tébe; aztán vállra vetve kivitte a tenger part-
jára. Ott a csuf banya gondoskodásából az öbölben
talált hajóba vetve kedvesét, átkozva kiáltá:

— Bolyongj, míg csak szél lebeg a ten-
ger felett!

Viharban és szélcsendben, örülten csapkodó
hullámokon, melyek úgy bögték, mint a bivaly
csorda, majd lágyan rengő szelid habokon, me-
lyek mint fűrgő hatygyuraj öveztek a hajó orrát,
a hajnal fakadó pirjánál, s a forró, hangtalan
alkony bibor ragyogásán, — a fájdalom hajója
csak haladt tovább, tovább. Köröskörül a vég-
telen, magányos, egyhangú tenger; olykor a
vitorlába esapódik egy-egy elsuhanó sirály; karcu,
ezüstös delfinek játszadoznak a víz színén, bugva
zendíti meg a szél a kifeszített alattságot: aztán
ismét esend és némaság. És a hajó közepén,
skarlatveres leplen, ruhától megfosztva, hátra-
kötött kezekkel ott fektött Marina. Kis fehér
kezeit tüske megszakgatta, fejletlen kis keblét
tüske marcangolta; gyenge lábaiba ezer tüske
verve, meg sem birt mozdulni, hogy új seb ne
érje, ne szakgassa testét, fel ne tépje erét, csont-
ját szét ne zuzza, égő fájdalommal. Meg sem
moczszant ottan, csak hosszában elnyult, vértelen
arczával, mint haló lilium; lehunyt szeméből
könye fakadt némán: szőke haja fejét, vállát
beborítá, s mint egy arany kagyló, úgy fogta
fel vérét, úgy fogta fel könnyjét.

Es némán, ünnepélyesen haladt a bűvös
teli holdvilágnál vérvörös vitorláival a fájdalom
fekete hajója . . .

Feltűnt a királynak, kinek lelke mind csak
Marinához szállott, hogy eltűnt a leány; meg-
kérde Purutombót és a bolond így szólt:

— Oh királyom, oh én jó királyom, tán a
farkas széttépte az erdőnek mélyén.

Parancsára a királynak száz jó ijász fegy-
verbe száll, s meggy keresni erdő mélyén a
leányt. Harmadnapra visszatértek, nem találva
senkit. Ujból kérde a király most, hová lett
Marina, és felelt a bolond:

— Oh királyom, jó királyom, hegy tetején
tán a rékák marcangolták széjjel.

napiján. Hoffmann urat különben a legjobb hírnév előzi meg, tehetséges és szorgalmas tisztviselőnek mondják s mi a város érdekében szívből kívánjuk, hogy három év múlva ép oly lelkesedéssel válaszszák meg újból.

Az ülés többi tárgyai szintén bőven nyújtottak alkalmat azoknak, kik beszélni szeretnek. Félórai vita keletkezett akörül, Opolzer Lajos megtarthatja-e a mandátumát vagy sem, s másfél óráig disputáltak azon: vajjon határozzunk-e márczius 1-én afelett, hogy 7200 forinttal hozzájárulunk a becskerek zsombolyai vasúthoz. A közgyűlés 4 szavazattöbbséggel nem-et mondott, ami ugyan semmit sem jelent, mert az a közgyűlés mégis meg lesz tartva, de azok az urak, kik kivívták a pyrrhusi győzelmet, sokkal nyugodtabban vacsoráztak azon estén. S ez körülbelül egyedüli eredménye a másfél órai vitának, melyet németül minden tulás nélkül e négy szóval lehetne jellemezni: Viel Lärm um Nichts. De van talán még egy igen jó hatása. Az t. i., hogy a városi képviselőtestület haladó elemei éppoly szoros falanxot fognak képezni, mint az a párt, melynek csak egy főleve van: a rideg tagadás. Reméljük, hogy ez utóbbi feltevésben nem csalódtunk.

A közgyűlés lefolyásáról a következő részletes tudósítást közöljük:

Elnök: Krsztics János polgármester.

Jegyző: dr. Perisics Zoltán v. főjegyző.

Jelen voltak: Raczkov Zsiva, Schwan János, Milin Luka, Lukics Milos, Dimitrievics Száva, Kokits János, Oldal Antal, Bauer Pál, Filkovic Boldizsár, Mayer Rezső, Grünbaum Arnold, Konkoly Samu, Schwarz Sámuel, dr. Brájjer Lajos, Rósa Ignác, Keresztes Aladár, Klacsó, Kovách Péter, Hiller József, Ferdinándi János, Jankahida Marko, Sebastian János, Poppovics Sándor, Benkőczy Illés, Schillesz, Tolveth Szilárd, Napholcz Ágost, Telfel József, Risztics Pál, Steyer Péter, Hof Nándor, Schmidt Antal, Nastics Svetozar, Kupis Lajos, dr. Panits Mladen, dr. Gyorgyevits Milos, Franz J. L., dr. Klein Mór, dr. Mangold Samu, dr. Kis János, Jokly Lipót, dr. Grandjean József, Annau János, Bagyin Gyoka, Stagelschmidt János, Haidegger Ödön, Krumenacker Miklós, Bohn Péter, Rosner Antal, Vukovics István, Billitz János, Steckhardt Ferencz, Kovách Agost, Weisz Izidor, Reitter Oszkár, dr. Végh Lajos, Panits Daniel, Mattanovich György, Baaden Károly, Wolfinger, Eckstein János, Benkovic Mihály, Winger, Opolzer, Mangold Hermann, dr. Stassik Ferencz, Steinzer Géza, Ransberger, Szalay József, Szávits János, Fuchs Sándor, Jeszenszky Nándor, Végh Károly, Eibenschütz Gerő, Nikoforovits, Steyer Péter, Winter Miksa, Kelemen Matyas, Gligorovic Józsa, Löwy Ignác, báró Hauser Károly, Bene Dezső, dr. Plechl, Deixner, Stakits Zsarko, Klein Bernát, dr. Menczer, Bányai, Szathmáry

Parancsára a királynak száz jó ijász fegyverbe száll, s megy keresni, hogy tetején a leányt. Harmadnapra visszatértek, nem találva senkit. Ujra kérdé a király most, hova lett Marina és telett a bolond:

— Óh királyom, jó királyom, tán a tenger vízben halak emészték el.

— Magam szállok a tengerre — szólott most a király; és egyedül, szolga nélkül utnak indult nyomban.

Zokogtak köröskörül a habok, mikor a király a fájdalmak hajójára lépett; éles sivitással röpködtek a sirályok a vitorla körül, s mint könnyelt szemek ragyogtak fen az égbolton a felhőfátyolba burkolt csillagok. — Bibor lepedő jén ott feküdt Marina; szép gyermeki arcán viasz merevség ült; tágra nyitva emelé fel két szeméit a királyra, s halála jeléül erőlködve mosolyogni próbált. Puha, fényes szőke haja le pelként övezte és a fürtök alatt elszórt kis keze, tövissel átvérve, ott feküdt mellette: alabástrom bőrén csontja általtetszett. Fehér fogacskái kedves kis szájában kinnal összeforrtak; ajka elhalványult, mint a hervadt rózsza.

Félelem és részvét jajgatása tört ki száján a királynak, hogy így kelle látni szegény kis teremest. Térdre esett mellé; simogatni kezdte szőke hajfürtjeit, hol a vérvirágok pirosan fakadtak; aztán egész testét, elkínzott termetét, elszórt hó nyakát, melyből egyre folyt még a vérnek patakja. Megpróbálta felemelni fejét, de a leánya arca kinnal összemandult éles fájdalomtól. Most lehajolt hozzá, száj a szájhoz forrott. hosszú, gyöngéd csókban, sűrű ápolásban...

És némán, ünnepélyesen haladt a bűvös, teli holdvilágnál vérvörös vitorláival a fájdalmak fekete hajója...

Tövis tövis után a leány testéből kiszedett a király; majd kimosta sebé a tenger vizével.

Kálmán, dr. Kussing, dr. Peics, Menczer Lipót, Vukov Zsivko, dr. Petrovics, Graor Lisza és Markov Lyubomir.

Krsztics polgármester délután 3 órakor a teremben megjelenvén, szívélyesen üdvözli a megjelent képviselőket, kik értekezletre alakulván, tudomásul veszik a városi számvevői állásra pályázók kvalifikációját. A polgármester azután megnyitván a gyűlést, indítványozza, hogy az alispáni helyettes egy küldöttség kérje a terembe. A küldöttségbe megválasztatnak Franz, dr. Gyorgyevits és dr. Klein képviselők. Dr. Dellimanics m. főjegyző és alispáni helyettes a képviselők eljenzésétől üdvözölve, megnyitja a közgyűlést. Már lapunk tegnapi számában közöltük a számvevői választás eredményét, mely szerint Hoffmann Jenő marosvásárhelyi számvevő ezen állásra egyhangulag megválasztott.

A közgyűlés vezetését ezután átveszi Krsztics polgármester, kinek elnöklete alatt a következő tárgysorozat intézettel el.

2. A kereskedelmi miniszter leirata az itt felállítandó szőnyegszövő tanműhely tárgyában. A miniszter a tanműhelyt kibővíteni szándékozik s ehhez a maga részéről 3350 frt évi dotációt ad, Nagybecskerek város közönségétől pedig az eddigi 300 frt helyett 500 frt kér. A közgyűlés megszavazza a hozzájárulást.

3. A törvényhatósági bizottság az 1894. költségvetést csekély módosításokkal jóváhagyta. Tudomásul.

4. A törvényhatósági bizottság a közgyűlés azon határozatát, mely szerint a női sárda és a Weiss-féle raktár közötti utczereszt a róm. kat. hitközségnek átengedi, tekintettel arra, hogy a kis hid kérdése még nincsen eldöntve, megsemmisítette. Tudomásul.

5. A belügyminiszter rendeletét a rendőrség egyenruházata tárgyában, melylyel az arany zsinórokat megszünteti, a közgyűlés tudomásul veszi.

6. Alispán rendelete, mely szerint özv. Stagelschmidt Paulina megbizottjával Opolzer Lajost nevezte.

Machalik János az alispán rendeletét törvénytelennek tartja. Indítványozza, hogy a közig. bizottsághoz tereltesse.

A polgármester idézi a törvényt, melynek értelmében a virilistáknak meg van engedve képviselőket évközben változtatni.

Gyorgyevits Machalik indítványát fogadja el, míg dr. Grandjean és Steinitzer a polgármester nézetéhez csatlakoznak. Szavazásra kerül a sor, az alispán rendelete 52 szavazattal 45 ellenében tudomásul vétetett. Dr. Gyorgyevits bejelenti felebbezését.

A közgyűlés ezen tárggyal kapcsolatban a következőképen igazítja ki a képviselők névjegyzékét. Franz lemondván virilista jogáról, Weiterchann Magdolna pedig nem nevezvén meg képviselőjét, Lehmann Mihály szintén választott minőségét tartván meg, előléptetettek: Raskovits Mladen, Freund Samu és fiaiczig és Maners Albert. A 7-ik kerületben dr. Peics leköszönvén, Poppovics Bogdan lép elő.

S hogy így gyógyítottam, szólott ekkor a leány, elhaló halk hangon:

— Ninosen más orvosság, ha gyógyítani akarsz, mint a halnak vére, melynek szava ének.

Halogatás nélkül felpattant a király és eltűnt a vízben. Bejárta a fagyos némaságot, hol a csodaszörnyek lomhán elbolyognak örvénykék vízében; érinté a sziklát, hol a nagy polipok csáppjaikat nyújtják, s ezer rubintszemmel kémlelik környékük. Aztán lejjebb szállott a víz vadonában, hol megtört árbócok, elrongyolt vitorlák, s rozsdáerte horgony hajótörés helyén ott hever egymáson; korallhegy vidékről, piros rózsakertből messze ragyog a feny; odvas szikla mélyén, a sötét magányban, beteg kagylók testén ragyog az igaz gyöngy, mint megannyi csillag; köröskörül mély esend.

Kristály palotához jutott ezen közben, ott aludt a hal, melynek szava nótá. A küzdelem rövid volt, de elkecseregett, jó kardját markoló egy kézben a király, kését a másikban; nyakán megsebezve küzdött még az állat, vihárt vert körül a vízben, aztán összeesett, mooskosan a vértől. A király legottan villámsebességgel szájánál megkapta a vitte a felszínre.

Ujjongott a király, hogy begyógyította Marina sebeit: csak be kell még kötni. — Am, hogy ehhez fogna, szólott ekkor a leány.

— Nincsen más kötelék, gyógyítani ha akarsz, csak bőre a madárnak, mely a pusztán futkos.

Halogatás nélkül felpattant a király, kiusszott a partra s megindult a sivatagban. Forró homok-ösvény lábait égette, tüzes szélvész torkát fojtogatta, térde megtört a hosszú utban. A meddig a szem ellát a nyugodt, csendes éjben, köröskörül mindenütt csak a sivar, nyomasztó pusztá; távolból, mint a halálra sebzett gyermek sikoltása hallatszik a sakálordítás; most ormányát a szél ellen feszítve ráncosbőrű, nagy, fekete elefánt csorda halad el mellette, felverve a sivatag homokját. Aztán óázishoz ért a király; ott aludt egy fonyadt, poros pálmafa tövében a struczmadár, a ki a homokban futkos. A küade-

7. A Nagybecskerek — Zsombolya — kis-zombori és zsombolya — perjamosi vasut engedményesei azzal a kéressel fordulnak a városhoz, hogy 72 drb 100 frtos részvényt jegyezzen.

Az állandó választmány pártolja az előfekvő kérvényt s elvben megszavazandónak véleményezi a 7200 frtot. Miután azonban a törvény azt írja elő, hogy a hozzájáruláshoz való elhatározást csakis egy 30 nappal előre kitűzendő közgyűlés van hivatva kimondani, javasolja, hogy f. é. márczius 1-ére egy rendkívüli közgyűlés tüzessék ki ezen ügy letárgyalására.

Ezen tárgy körül másfél óráig tartó vita keletkezett, melyben a hozzájárulás ellen felszóltak: dr. Peics, dr. Gyorgyevits, Nastics Svetozar, Poppovics tanító; mellette Kovách Agost, Róza Ignác, Végh Károly, Eckstein János, Benkőczy, Szathmáry. A hosszú vitának végét vetett Grandjean ügyész és Francz felszólalásai, kik rámutattak arra a fonákra, hogy ma megvitattunk egy olyan tárgyat, melyet a márczius 1-ére egybehivandó közgyűlés lesz csak hivatva eldönteni. Az ezután megejtett névszerinti szavazás a közgyűlés kifizését 49 szavazattal 45 ellenében elvetette.

A közgyűlést ma délután folytatják.

HIREK.

— Városi közgyűlés. Nagybecskerek városi képviselőtestülete ma délután 3 órakor folytatja rendes havi közgyűlését. A közgyűlés tegnapi első napjáról lapunk más helyén számolunk be.

— A király a kereskedők bálján. Mint értesülünk, ő felsége a király jan. 31-én esti 9 órakor a budapesti kereskedők bálját legmagasabb megjelenésével fogja megtisztelni. A rendezőség az erről szóló értesítést már meg is kapta azzal az udvari szokással járó megkereséssel, hogy a rendezőség a meghívottak névsorát a kabinet-irodának mutassa be.

— Dessewffy püspök Lourdesban. Mint értesülünk, Dessewffy Sándor csanádgyermegyei püspök február 11-én Lourdesba, a híres francia bucsujáró helyre utazik. A püspököt utjában titkára, dr. Váradny Arpád kíséri.

— A jegyzői tanfolyam hallgatóinak bálja. Holnapután este megy végbe, előreláthatólag óriási közönség jelenlétében, a farsang új vigalmi czégének bejegyzése a kaszinó összes termeiben. A jegyzői tanfolyam hallgatóinak elite bálját értjük, amely ezuttal tartja első bevonulását a farsang birodalmába. Tegnep érkeztek meg Budapestre a disza tánczrendek. A megye színeiben pompázó, bársonyos, selymes, aranyos és ezüstös cziradáju gyönyörű apróságok bizonyára kellemes emlékei lesznek a bál hölgyközönségének. A vidékről lesyre sü-

lem rövid volt, de elkecseregett: jó kardját markoló egy kézben a király, kését a másikban; mellén megsebezve, megtántorodott a strucz, szárnyait verdeste, aztán lába megtört s összeesett holtan. Halványan, szó nélkül, a király vállára vetette s futva vitte ki a tengerpartra.

És némán ünnepélyesen haladt a bűvös, teli holdvilágnál vérvörös vitorláival a fájdalmak fekete hajója...

Alighogy a struczmadárnak meleg bőré a leány sebes testére borítá, hát egyszerre, im megenyhült, fájdalma mind elmúlt; s hálás mosolylyal borult a király nyakába. De a hogy a part felé eveztek, szólott a leány lehellet halk hangon:

— Meggyógyítani engem, enyhe szellő nincs más, csak a szenvedő szerelem sóhaja.

És a király nem habozva összeszedte mind a tüskét, mely az imént Marinának drága testét kintozta, s karját, mellét, egész testét megszegezte vélok. Megsebezve, kimerülve végigdőit a bibor leplen, melyről a leány felelt: vér patakzott oldalából, zilálva borult dus haja sebzett homlokára, görcsös vonaglástól dagadtak lábai: meg sem birt mozdulni, hogy a fájdalomra, mely testén átrezdült, elnyomott fájdalma jajban ki ne törjön. De azért a lelke meg csak odaszállott az imádott nőhöz; és kihalt arcán gyöngéd mosoly játszott: szerelem mosolya.

Partot ért a hajó. Amde Purutombo ott várta a parton; öt latva Marina elfeledett mindent, a maga fájdalmát, annak hitványságát, király segítségét; csak égve a szerelemtől, vágától, Purutombo karjaiba omlott. A bolond most gonosz gunynyal nevetett haló királyára, s a magányos éjbe átkozva kiáltá:

— Bolyongj, mig csak szél lebeg a tenger felett!

Es némán, ünnepélyesen haladt a bűvös, teli holdvilágnál vérvörös vitorláival a fájdalmak fekete hajója...

rúbben váltják meg a jegyeket, már eleve sietvén imigy is kifejezést adni annak a rokonszeny nek, amelyet a bál tényezőivel szemben éreznek.

— **Névmagyarosítás.** Geml Imre a zombolyai illetőségű budapesti lakos vezetéknévét Gémesi-re változtatta.

— **A délvideki szini szövetkezet.** Lugosról írják: A lugosi magyar szinügygyamoltó egyesület e hónap 24-én Jakabffy Imre főispán elnöklele alatt ülést tartott, melyen jelen voltak: Litsék Béla, Wächter Henrik, Vértés Lajos, Rieger Nándor, Fischer Benő, Szlabely György, Marsovszky Béla és dr. Dengi János titkár. A fölmerült tárgyak közt volt Fűredi Károly szinigazgató ama kérvénye is, hogy a szini szövetkezet városai (Lugos, Nagybecskerek, Pancsova, Versecz és Fehértemplom) neki három évre pályázat kizárása mellett, adassanak ki, 1894—1897-ig. A választmány elvileg szükségességnek tartja ugyan egy igazgató állandósítását a szövetkezet városaiban, e mellett azonban a szintársulat tagjainak állandóbb szerződését is kívánatosnak mondta ki. S mert Fűredi jelenlegi társulata újabb változásoknak néz eléje, de meg a lugosi egyesület e kérdésben a szövetkezet többi városait is meghallgatni kívánja: kérdést intéz ez ügyben a szövetkezet többi városaihoz is csak a befolyt vélemények után fog e kérdésben határozni, akkor, ha Fűredi jövő évi társulata iránt kellőképp tájékozódhatik is. Megemlítendőnek tartjuk, hogy Fűredi eme kérvényében Pálfi Ninát jelenti be, mint társulatának primadonnáját, a jövő szeziónban.

— **Gyilkosság.** Csiklováról írják: Orovisán Mihály csiklovai gazda a napokban Rakasdiára ment, hogy szalmát vegyen. Reggel indult és estére azt mondta, visszatér. Este azonban hiába várták és aggódó felesége elindult, hogy felkeresse. Meg is találta az országúttól nem messze egy árokban — iszonyuan szétmarcangolt holttestét. A gyilkost nyomozzák.

Kitánczolt telefon. Zichyfalváról írják: A zichyfalvi hölgyek által e hónap 13-án rendezett álarczos bálnak tiszta jövedelme 63 ft 34 kr. volt, amely összeg Martin József községi jegyzőnek adatott át a Zichyfalván felállítandó telefonhálózat javára. Levelezőnk arról is értesít, hogy az álarczos bál kitűnő sikere főleg Barth Károlyné és Cseh Nándorné urnőknek köszönhető, mint a kik sem időt, sem munkát és költséget nem kíméltek, hogy a vigalom eredményes lefolyását biztosítsák.

— **Öngyilkos hivatalosolga.** Stájerlakról írják: Gidó Ernő tegnap reggel megcsókolt a beteg feleségét és az udvarba ment. Sokáig kimaradt, hozzátartozói azonban azt hitték, hogy valamelyik rokonukhoz ment látogatába. Legidősebb leánya később az istállóba ment, hogy a tehenet etesse. Mikor a szénarúkához ért, rémülve látta, hogy apja kötéllel a nyakán térdel a széna előtt. Felakasztotta magát. A leány segítségért kiáltott, de a mentési kísérletek hasztalanok voltak, az öngyilkos már kiszorult. Az öngyilkosság okát nem tudják.

— **Betörések.** Schlesinger és Polakovics terménykereskedő cégnek irodahelyiségében tegnap este 9 óra tájban tolvajok jártak. A helyiségnek utcára néző ablakát sárral betapasztva nesz nélkül nyomták be az ablaküveget és az így támadt nyíláson behatolva, fejsekkel kísérlették meg a pénzeszközöket felfeszíteni, a mi azonban már azért sem biztatott sikerrel, mert erősebb csapásokat nem is tehettek volna anélkül, hogy a zajra a szomszédság figyelmessé ne legyen és munkájukban megzavarja. Így hát megelégedtek azzal, hogy az irodában mindent össze-vissza hánytak és kutattak és miután pénzt egyebütt nem találtak, odább állottak. Valamennyivel jobban sikerült kevéssel ezután másik vakmerő expedíciójuk az ugyanabban a házban levő Bröder-féle pálinkamérőben. Ide is az ablakon át hatoltak be és a fiókban levő aprópénzt zsebre vágva, kissé elégedettebb kedélyhangulatban távoztak. A rendőrség erélyesen nyomozza a tetteseket.

— **Halálozások.** Panduk a Emil verseczi g. kel. népiszkolai tanító, mint nekünk írják, a napokban Verseczen meghalt. Az elhunyt tanítót, kit özvegye és kiterjedt rokonság gyászolnak, nagy gyászközönség részvéte mellett helyezték örök nyugalomra. — A következő gyászjelentést vettük: Alulírottak szomorodott szívvel tudatják összes ismerőseikkel és barátaikkal Marok Saroltának folyó évi január hó 29-én, délután 1 órakor élete 21. évében hosszas szenvedés

és a halotti szentségek ájtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak bült tetemei f. évi január 31-én d. e. 10 órakor fognak a szárcsai fémetőben örök nyugalomra tétetni. Béke lengjen porai felett! Kelt Szárcsán, 1894. évi január hó 30-án. Markesz Mária szül. Marok, mint testvér. Marok Ernő, mint bátyja. Markesz Sebő, mint sógor. Markesz Etelka, mint huga. Anheuer Agatha, mint nagyanyja. Anheuer Mátyás, Anheuer János, mint nagybátyák. Anheuer Mária, Anheuer Fanny, mint nagynénék.

— **Megmart grófi család.** Szörnyű esemény történt a napokban Enyiczken. Gróf Zichy Jankab Enyiczken tett látogatásakor e hó 20-án Klára és Mátha komteszek jelenlétében egy nagy ujfudlandi kutyával játszadozott, midőn a kutya hirtelen ráugrott és a kezét egészen összemarcangolta, mielőtt védekezésre ideje lett volna. A dühös állat azután agrófkisasszonyokra vetette magát és őket is megsebezte. A kutyát még ott a szobában lelőtték. Nyomban felboncolták s ekkor kitért, hogy veszett volt. Képzhetni a rémületet a sebet azonnal kiszívták, a fiatal gróf a komteszekkel együtt még aznap utban volt Párisba, Pasteurhoz.

— **Délmagyarországi katolikus gyűlés.** Temesvárról írják: Számos előkelő polgár, köztük több városi képviselő a jövő hónap folyamán Temesvárra délmagyarországi katolikus gyűlést hívnak össze. A végrehajtó bizottság tegnap este tartott ülésében már meg is állapította a rendezés módjait. A gyűlésre meghívják gróf Esterházy Miklós Mórict, a klerikálisok egyik vezérférfiát is.

— **A Linder ügyhöz.** Petrovics Geraszim, a budai szerb püspökség mandatáriusát Brankovics pátriárka felmentette állásától s helyébe Telecski Platont, a beodrai zárdai főnökét, a nagy-kikindai polgármester testvérét nevezte ki. Minthogy Petrovics előbbi rektori állása a karlócazi theológián be van töltve, vissza fog vonulni kolostorba. Egy újabb eset különben még jobban beköti Linder ügyeinek koszoruját. Nemcsak Szt. Endrén, Baranyában, de már Torontálmegyében is vannak áldozatai, s nem egyedül a kultuszminiszterium, de a földmívelési miniszterium egy főtisztviselőjét is gyanuba keverte. Csanádi Ferencz szörégi földműves ugyanis ma a Szegeci Napló szerkesztőségében előadta, hogy Ördög János kis orosz (torontálmegyei) paraszterember pár száz más polgárral betelepítésért folyamodván, Linder György vállalta el a közvetítést. Ördög 600 forintot adott neki, mely összeget Linder egy általa megnevezett előkelő tisztviselő részére kérte, a ki — úgy mondta — sokat tehet. Csanádi több levelet mutatott föl, melyeket Linder intézett Ördöghöz. Az egyik 1893. szeptember 21-én kelt s ebben Linder érthető célzást tesz arra, hogy hozzák föl a pénzt a kis oroszok. A telepítési ügyre vonatkozó kérvények a földmívelési miniszteriumnál 1893—10.074. és 14.840. számok alatt vannak igtatva.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak igazgatósága.

Hirdetmény. (Osztrák magyar-francia vasuti kötelek.) [A gabona-díjszabáshoz a II. pótlék kiadása.] Az 1891. évi április hó 15-től fennálló III. rész 2. füzet gabona díjszabáshoz, folyó év február hó 15-vel a II-ik pótlék lép életbe, mely tartalmazni fogja Pozsony-főközpályaudvar állomásnak hirdetményileg már közölt kedvezménye díjtételeit, továbbá hatalyon kívül helyezi Mohács és Német Boly állomások díjtételeit, valamint kiegészíti, részben felemeli a B. díjtáblázat tételeit és módosítja a kilométermutató B. részét. Ezen pótlék a részes vasutaknál lesz megszerezhető — Budapest, 1894. évi január 10. M. kir. államvasutak a részes vasutak nevében. (Utánnomása nem díjazatik.)

Magy. kir. államvasutak.

Hirdetmény. (III. s illetve IV. pótlék életbe lépése a csáktornya-zágrábi (zagorai) h. é. varasd-goluboveci h. é. vasut árudijszabáshoz.) A magy. kir. államvasutak kezelése alatt álló osáktornya-zágrábi (zagorai) és varasd-goluboveci h. é. vasutak árudijszabáshoz (II. rész) f. é. február hó 1-jével a III. s illetve IV. pótlék lép életbe, melyek a díjszabásban foglalt némely határozományok módosítását és a Varasd átmenet. állomással való forgalomban élő állat küldeményekre nézve mérsékelt díjtételeket tartalmaznak. Azonkívül a csáktornya-zágrábi (zagorai) helyi érdekű vasut árudijszabáshoz II. rész) tartozó III. pótlék még a kivételes díjszabások, az állomási díjszabások és a kilométermutató kiegészítését tartalmazza. Ezen pótlékek példányai a m. kir. államvasut díjszabási szakosztályában példányaként 5 kr-ért kaphatók. Budapest, 1894. jan. 16-án. Az igazgatóság. (Utánnomás nem díjazatik.)

Táviratok.

A király elutazása.

Budapest, január 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) A király 3 felsége február 4-én utazik el Budapestről Bécsbe.

A meyerlingi katasztrófa évfordulója.

Budapest, január 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rudolf trónörökös halálának évfordulója alkalmából az udvari kápolnában mise volt, a melyen a király is jelen volt.

Budapest, január 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből telegrafálják: A kapuczinusok templomában Rudolf trónörökös halálának évfordulója alkalmából misét tartottak.

Budapest, január 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Meyerlingből telegrafálják: Stefánia özvegy trónörökösnek a kolostorra alakított szomorú emlékü vadászkastélyba ment s ott elhunyt férje lelki üdvéért imát mondott.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése január 30-án.)

Budapest, január 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésében a mezőrendészeti törvényjavaslat tárgyalását folytatták.

Torontál és az egyházpolitika.

Nagykikinda, január 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Magyar- és Szerb-Padé községek szabadelvű választói magukévá téve a liberalizmus utjáról letért és a reakció szolgálatába lépett képviselők felett az ország közvéleménye által nyilvánított lesújtó ítéletet, a kormánynak szabadelvű törekvéseiért feltétlen bizalmat szavaztak és kérik Rónay János képviselőjüket, hogy azt illetékes helyen tolmácsolva a kormányt egyházpolitikai törekvéseiben támogassa.

Bocsár, január 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bocsár község szabadelvű választói nagy lelkesedéssel bizalmat szavaztak a kormánynak és ennek tolmácsolására Belicska Béni képviselőjüket feliratilag megkérni határozták.

Perlasz, jan. 30. (A „Torontál” ered. táv.) Perlasz község szabadelvű választói ma tartott népes értekezletükön annak kijelentése mellett, hogy a Budapestten tartott nagygyűlés alkalmával az összes katolikusokra történt téves hivatkozást határozottan elítélik a kormánynak az egyházpolitika megvalósítása küszöbén nagy lelkesedéssel feltétlen bizalmat szavaztak.

A pártonkívüliek pártja.

Budapest, jan. 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) A pártonkívüli képviselők köre elnökévé Péchy Tamást, igazgatójává dr. László Mihályt és jegyzőjévé dr. Ragályi Lajost választottak meg. A körbe eddig 26 pártonkívüli képviselő iratkozott be. Gróf Szapáry Gyula szerdán délután fog először megjelenni a kör helyiségében, a mely a Vadászkürt szállodában van. A közös program megállapításáig a pártonkívüli képviselők mindegyike teljes mértékben megtartja a maga cselekvési szabadságát.

Kossuth Lajos.

Budapest, jan. 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Turinből telegrafálják: Kossuth Lajos visszaesett betegségébe és ismét ágyban fekvő beteg. A hír annál megdöbbentőbb, mert Kossuth orvosa kijelentette volt, ha visszaesik influenza-bajába, menthetetlen.

Bolgár Ferdinánd öröme.

Budapest, január 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szófiából telegrafálják: Ferdinánd bolgár fejedelmet családai öröm érte. Neje ma fiu gyermeknek adott életet.

H i r d e t é s e k.

2798. szám 1894.

(79—3.2)

Pályázati hirdetmény.

A megyei törvényhatósági bizottság 1893. évi 2079. kgy. számú határozatával a nagyikindai Károly Lajos lovassági laktanya részére a felügyelő gondnoki állást szervezett évi 800 frt fizetéssel.

Miután ezen állás jelenleg már betöltés alá kerül, erre ezennel pályázatot nyitok.

Pályázhat minden nyugalmazott, leg-alább századosi ranggal bíró csapat állománybeli katonatiszt.

A pályázati kérvények folyó évi február hó 25-ig hivatalomnál adandók be. A kérvényben igazolandó a nyugdíjas katonatiszti jelleg.

Később beérkező kérvények figyelembe vételét nem fognak.

Kelt Nagybecskerekén, 1894. évi január hó 22-én.

Daniel László, alispán.

Árverési hirdetmény.

Alólírott mint Torontálmegye tekintetes alispáni hivatalának 1887. évi november hó 21-én 33.722. szám alatt kelt jogerős végzésével zár alá vett Csebzsa községi ingatlan vagyonnak kinevezett zárgondnoka által ezennel közhírré tétetik, hogy nevezett község 385. számú tjkvében A. 713. r. szám alatt felvett 242 holdból álló s a község tulajdonát képező jó minőségű legelő folyó évi február hó 12-én Csebzsa község házában tartandó nyilvános árverésen három egymásután következő évre vagyis 1894. évi január hó 1-től 1896. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adni.

Felhívtnak tehát az árverési szándékozók, hogy a fentebb kitézett időben és helyen 200 forint bánatpénzzel ellátva megjelenjenek, avagy írásbeli zárt ajánlataikat ugyanannyi bánatpénzzel az árverést megelőző napig alólírotthoz Párdányba beküldjék, a kinél is az árverési feltételek bármikor betekinthetők.

Párdány, 1894. évi január hó 25-én.

Engelmann Márton,
zárgondnok.

(76—3.2)

543. szám 1894.

(78—3.1)

Pályázati hirdetmény.

Torontálmegye zombolyai járásába bekelezett Nagytószeg község székhelyével szervezett s üresedésbe jött körorvosi állás betöltése céljából pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, a kik a kérdéses állást elnyerni óhajtják, miszerint orvostudóri oklevéllel s eddigi alkalmaztatásukra vonatkozó bizonylatokkal felszerelt kérvényeiket folyó évi február hó 10-ig hozzám benyújtásuk.

A körhöz tartozik Nagytószeg, Kis-Tószeg, Kisorosz és Tóba községe.

A fizetés: a) készpénz 640 forint; b) fuvarátalány 150 frt; c) a kisoroszi uradalomtól 120 forint; d) nappali látogatási díj 40 kr.; e) éjjeli látogatási díj 80 kr.

Választási határidőül f. évi február hó 12-nek d. e. 10 órája Nagytószeg község házához tüzetik ki.

Zombolya, 1894. évi január hó 25-én.

Bleek Antal, főszolgabíró.

68. szám 1894.

(84—3.1)

Pályázati hirdetmény.

Magyarittele községében rendszeresített s évi 120 forint készpénzfizetéssel, 2 köbméter szalmából, 1 szobából és 1 konyhából álló szabad lakással javadalmazott állandó menedékház vezetői állásra ezennel pályázat hirdetnek és felhívtnak pályázni óhajtók, miszerint kellőleg felokmányolt kérvényüket f. évi március hó 10-ig alólírott előjárásához annál is inkább nyújtásuk be, miután későbbben érkező folyamodványok figyelembe vételét nem fognak.

Magyarittele, 1894. évi január hó 26.

Rothen János,
h. jegyző.

Palai Sándor,
bíró.

A Bégaszentgyörgyi községi takarékpénztár

mint egyéni cég

1893. évről

zár számadása.

Pénztári forgalom:

Bevétel frt 1.493,880.42. — Kiadás frt 1.490,416.96.

Vagyon.	Zármérleg.	Teher.	
Pénztári készlet 1893. év végével	3463.46	Alaptőke	10000.—
Váltóállomány	195344.70	Tartalékalap	10000.—
Le a visszleszámitolásban levőt	97866.—	Betétek és tőkésített kamat	103135.61
Váltó tárcza	97478.70	Jótevény adakozás	30.—
Leltári érték	382.28	Tiszta nyeresemény	4824.38
Giro számla	630.22		
Folyó számla	13671.25		
Községi kölcsön	12364.08		
	127989.99		127989.99

Tartozik.

Nyereség- és veszteség-számla.

Követel.

Kifizetett és tőkésített kamat	5042.30	Kamatokban	15719.55
Állami adóban	409.90	Le a kifizetett vissz-kamat	3689.94
Betétkamat adó	504.16		12029.61
Üzleti költségek	314.09		
Tisztviselők fizetése	800.—		
Iskolaadó járulék	23.60		
Jótevény adakozás	25.—		
Községi pótdó	86.18		
Tiszta nyeresemény	4824.38		
	12029.61		12029.61

Kelt Bégaszentgyörgyön, 1893. évi december hó 31-én.

Az igazgatóság:

Schiller Lipó^s m. p. Schönherr Antal m. p. Beierlein János m. p.
Zacharias Janos m. p. Schreiner István m. p. Kreczul Milivoj m. p.
Markov Szava m. p. Till Konrad m. p. Adler Károly m. p.

Ezen zármérleg, nyereség- és veszteség-számla az üzleti könyvekkel összehasonlítván, a pénztár megfelelően megvizsgáltván, az utóbbi rendben levőnek, a könyvek pedig helyesen a törvény szerint vezetettnek, úgy jelen zárúléggel, mint nyereség- és veszteség-számlával megegyezőnek találtattak.

Kelt Bégaszentgyörgyön, 1894. évi január hó 16. án.

A felügyelő bizottság:

Miskov Zsiva m. p. Grósz György m. p., elnök. Kohn Samu m. p.

1. kgy. szám 1894.

Felolvastott, átvizsgáltott és mint helyes egész terjedelmében elfogadtott. Egyben a 4824 frt 38 kr. tiszta nyeresémből 2100 frtnak a tartalékalaphoz való csatolása, 2209 frt 38 kr-nak a községi pénztárba való átvezetése, végre 515 frtnak az igazgató, bíró, községi jegyző, könyvelő és 7 községi képviselő mint az igazgatóság tagjai jutalmazására fordítani, egyhangulag határozott.

Kelt Bégaszentgyörgy községi képviselő-testületének 1894. évi január hó 24-én tartott közgyűléséből. (82—1.1)

Schiller Lipót m. p., községi jegyző. Beierlein János m. p., községi bíró.

Hitelesítette:

Becseatz Szima m. p. Kohn Samu m. p.
községi képviselők.

Telefon 35. szám.

Telefon 35. szám.

KURLÄNDER IMRE

Nagybecskerek, Korona-utca 585. szám.

Legjobb

száraz tűzifa

és szagtalan

POROSZ KÖSZÉN

a Wildensteinségi bányából, kötartalom és minőségre nézve a száraz föld minden egyéb köszénét felülmúlja. (12—14.12)